

PRZEMYSŁ CERAMICZNY

dwutygodnik poświęcony
fabrykacyi cegieł, dachó-
wek, drenów, kafli, wapna
i t. p.

pod redakcją inż. Romana Z. Ciesielskiego.

ORGAN „ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CERAMICZNEGO“.

WŁADYSŁAW KLEPACKI

Dnia 20 sierpnia zmarł w majątku swoim Wąworków w Król. Polskiem członek Związku Ceramików Polskich pan inżynier Wł. Klepacki w wieku 56 lat.

Ciężką stratę poniosło społeczeństwo nasze zgonem śp. Wł. Klepackiego. Człowiek czynu, czystego i wzniosłego charakteru w przemyśle ceramicznym był pionierem fabrykacyi krajowej wyrobów ogniotrwałych.

Wytrwałą i zdolną pracą skutecznie konkurował z licznie importowanymi wyrobami niemieckimi. Fabrykę swoją w Ostrowcu postawił na wysokiej stopie, oczem ostatnia wycieczka ceramików naocznie się przekonała.

W społecznej pracy zawsze gorliwy brał udział, a w ciężkich chwilach przełomów politycznych, narażając własną osobę, bronił sprawy przyjaciół i znajomych.

Widzieliśmy go na pierwszym zjazdzie ceramików polskich jako przewodniczącego i znów jako pierwszy przyjmował tak nader gościnnie wycieczkę ceramików.

Zmarły osierocił żonę i troje dzieci.

Pochowany jest przy kościele parafialnym w Siewnej, dokąd zwłoki odprowadziła cała inteligencja miejscowa jak i okoliczna, oraz liczna rzesza robotnicza.

Cześć Jego Pamięci!

WŁADYSŁAW JABŁOŃSKI, inż.-ceramik.

WRAŻENIA Z WYCIECZKI.

Projektowana już od dwóch miesięcy wycieczka ceramików z Galicyi do Królestwa Polskiego, w celu bliższego zapoznania się z miejscowym rozwojem przemysłu ceramicznego stała się faktem dokonany. Pierwszy zjazd ceramików polskich w Krakowie w marcu b. r. był wyrazem, że my Polacy, pragniemy

Liczba uczestników wycieczki, składająca się z gości galicyjskich i miejscowych, dosięgała z górą 35 osób.

Program zwiedzania był następujący:

1. Ostrowiec, gub. Radomska (fabryka wyrobów ogniotrwałych śp. inż. Klepackiego).

Przed domem państwa Klepackich (X) pp. Klepaccy.

się łączyć w jedną organizację, wspólnie pracować dla dobra i sławy naszego przemysłu. Obecnie zaś odbyta wycieczka ceramików z Galicyi do Królestwa Polskiego wymownie świadczy, że węzeł wspólnej łączności w celu wzajemnego popierania się i wy-

2. »Cmielów«, gub. Radomska (fabryka wyrobów porcelanowych ks. A. Drucko-Lubeckiego).

3 Radom (»Marywil« Towarz. Akcyjne wyrobu płytek ceramicznych — Brahms, fabryka wyrobów sanitarnych oraz cegielnia Wiekenhagena).

Fabryka wyrobów ogniotrwałych ś. p. inż. W. Klepackiego w Ostrowcu (gub. Radomska).

walczania poważnego stanowiska ekonomicznego dla ceramiki polskiej zacieśnił się ostatecznie. Dzięki energii i dobrej woli założycieli »Przemysłu Ceramicznego« wycieczka powiodła się doskonale, pozostawiając niezatarte ślady wdzięczności w sercach Nas wszystkich za serdeczną polską gościnność z jaką wszystkie fabryki przyjmowały zwiedzających.

4. Warszawa (»Ząbki« zakł. cegiel. Adama hr. Ronikiera — »Pustelnik« Tow. Akcyjne wyrobów cegiel. oraz Stacya filtrów w Warszawie).

5. Pruszków (fabryka fajansów J. Tenschfelda).

Pierwsze wrota otworzył gościnny dom pp. Klepackich, gdzie uczestnicy wycieczki znaleźli nie tylko wygodny nocleg, ale doznali iście królewskiego przy-

jęcia. Ponieważ całe prawie towarzystwo przybyło wieczorem dn. 6 sierpnia do Ostrowca, więc dopiero drugiego dnia rano zwiedzano fabrykę wyrobów ogniotrwałych, po której oprowadzali sam właściciel śp. inż. Klepacki oraz miejscowy dyrektor inż. Kwasiborski, udzielając szczegółowych objaśnień. Fabryka robi bardzo dobre wrażenie, gdyż tak pod względem urządzenia technicznego, jak i wyrobów zajmuje

kochanym gospodarzom za gościnę, jak również śp. inż. Klepacki i p. Kwasiborski w serdecznych słowach przemawiali do gości swoich. O godz. 3-ej popołudniu całe grono odjechało do Ćmielowa, gdzie specjalnie ks. A. Drucko-Lubecki oczekiwał na gości. Tutaj mieliśmy prawdziwą niespodziankę, mając sposobność zobaczyć fabrykę porcelany, której wyroby są wprost cackami, mogącemi ubiegać się o laury

Grupa wycieczkowiczów z ks. Drucko-Lubeckim (x) w „Ćmielowie“.

pierwszorzędne stanowisko w kraju, a produkty jej dzięki swej dobroci zyskały powszechną sławę nie tylko u nas, lecz i zagranicą. Założona w roku 1893, dzięki usilnej pracy i gruntownej wiedzy śp. inż. Kle-

packiego, fabryka ta rozwinęła się i rozwija szybko. zatrudnia około 160 robotników i posiada dwa silniki, jeden parowy o 25 HP., drugi gazowy o 100 HP.; dwa piece: jeden system Hoteppa, drugi system inż. Ignacego Jabłońskiego byłego dyrektora tej fabryki.

Tow. Akcyjne wyrobu płytek ceramicznych „Marywil“ w Radomiu.

packiego, fabryka ta rozwinęła się i rozwija szybko. zatrudnia około 160 robotników i posiada dwa silniki, jeden parowy o 25 HP., drugi gazowy o 100 HP.; dwa piece: jeden system Hoteppa, drugi system inż. Ignacego Jabłońskiego byłego dyrektora tej fabryki.

Dzięki staraniom śp. inż. Klepackiego zwiedzono następnie miejscowe huty żelazne, poczem korzystając znów z gościnności p. Gospodarzy, zasiadło całe towarzystwo do śniadania, gdzie wśród miłego nastroju przemawiali pp.: Wiszniewski i Krauze, dziękując

w roku 1815 cieszy się ogólną sławą prawie w całej Europie. Technicznie postawiona bardzo dobrze, czego dowodem chociażby piec tunelowy, dzisiejsza nowość w dziedzinie ceramiki. Prócz stołowizny, fabryka wytwarza artykuły elektrotechniczne, aptekarskie i cegłę ogniotrwałą.

Szczegółowych objaśnień udzielał ks. A. Drucko-Lubecki i p. Dyrektor Psarski, oprowadzając gości po fabryce. Po skończonych oględzinach ks. A. Drucko-Lubecki podejmował całe grono. Podczas biesiady

p. Wiszniewski w pięknych słowach wznosił toast za zdrowie księcia Drucko-Lubeckiego, na które książę równie pięknie odpowiedział, dziękując zebranych za odwiedziny, wyrażając zarazem serdeczne życzenie za pomyślność polskiej ceramiki.

wadzali nas dyr. B. Epstein i dyr. Lieb po fabryce udzielając fachowych i ciekawych objaśnień. Sama fabryka jest ogromna i imponująca, obfitująca w najnowocześniejsze urządzenia techniczne. Wyroby są doskonałe pod każdym względem i jako takowe

Grupa wycieczkowiczów przed kantorem Zakładów „Marywil” w Radomiu (x) dyr. B. Epstein.

O godzinie 7-ej wieczorem, po serdecznym pożegnaniu udano się z powrotem do Ostrowca skąd pociągiem nocnym całe towarzystwo przybyło do Ra-

domiu. Fabryka została uznana przez licznych fachowców. Założona w r. 1886, jest Tow. Akc., zatrudnia przeszło 300 robotników i posiada silnik parowy o mocy 100 HP. Po zwie-

W fabryce wyrobów sanitarnych Brahmsa w Radomiu.

domia dnia 8 sierpnia o godz. 3 ej rano, zatrzymując się w hotelu Rzymskim.

Po wypoczynku, o godz. 10-ej rano, dzięki uprzejmości dyr. p. B. Epsteina, zwiedzono miejscową fabrykę wyrobów sanitarnych Brahmsa, a następnie zakłady wyrobu płytek ceramicznych »Marywil«.

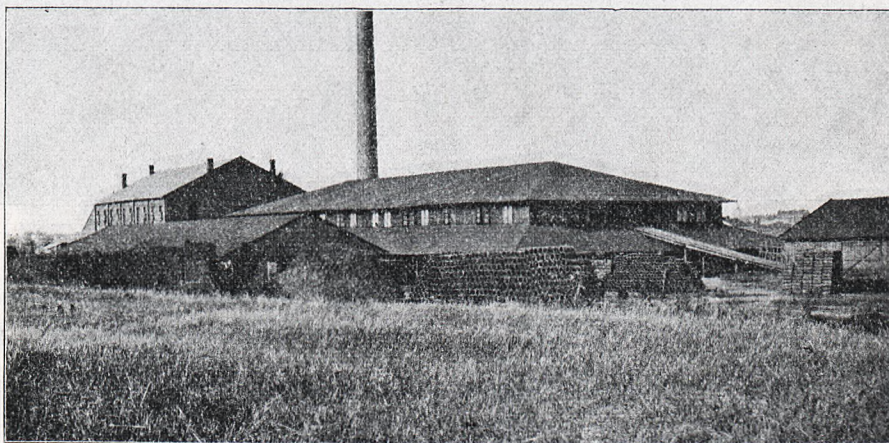
Z prawdziwym oddaniem i zamiłowaniem opro-

dzeniu fabryki odbyła się wspólna fotografia, poczem w dalszym ciągu zwiedzono jeszcze cegielnię Wickenhagena, wyrabiającą także rurki drenowe. Naogół fabryka przedstawia się dobrze pod względem technicznym, jest jednak w trudnych warunkach z powodu ciężkiego i niezbyt dobrego materiału do przeróbki. Objaśnień udzielił sam właściciel.

Po zwiedzeniu miasta, odbył się wieczorem bankiet w salach hotelu Rzymskiego wydany przez pana dyr. B. Epsteina dla gości. Do stołu zasiadło z górą 25 osób. Nastrój panował niezmiernie serdeczny. Przemawiali pp. Wiszniewski i Krauze w imieniu gości, poczem p. dyr. B. Epstein gorącemi sławy dziękował zebranym za odwiedziny.

nik". Obydwie fabryki są b. dobrze urządzone pod względem technicznym, produkują doskonały towar. Pierwsza z nich t. j. „Ząbki“ założona w roku 1854 wyrabia cegłę maszynową, fasonową, zwyczajną i dreny. Zatrudnia 120 robotników i posiada silnik parowy o 120 HP. oraz gazowy o 30 HP.

Hr. Adam Ronikier razem z p. Lesieckim zarzą-

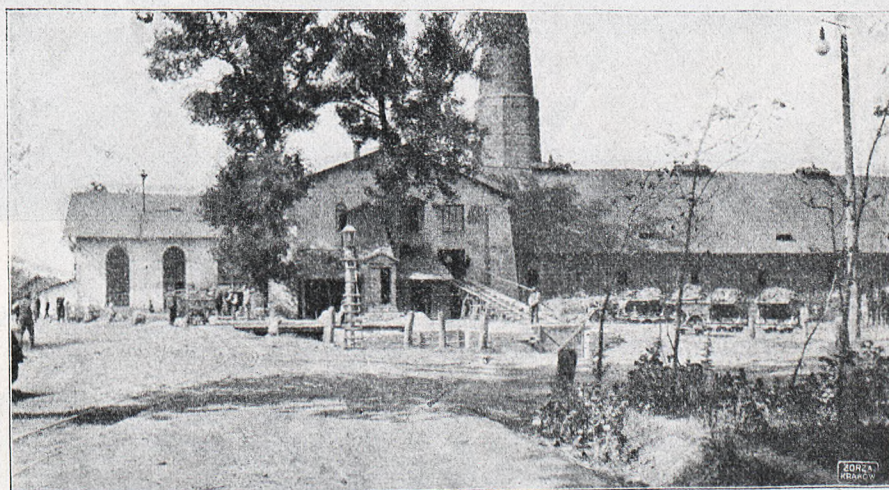

Cegielnia Wichenhagen.

O drugiej w nocy wszyscy z dyr. B. Epsteinem na czele udali się na kolej, gdzie dzięki znów grzeczności i staraniom dyr. B. Epsteina rozlokowali się wygodnie w specjalnie zamówionym przez Niego

dzającym cegielnią, oprowadzał gości, udzielając z zapałem i znajomością rzeczy ciekawych wskazówek.

Po obejrzeniu obydwóch cegielni nowej i starej (gdyż hrabia posiada dwie obok siebie) hr. Adam

Stara cegielnia „Ząbki“ hr. Ad. Ronikiera.

wagonie drugiej klasy. Wyspani i wypoczęci stanęliśmy dnia 9 sierpnia rano w Warszawie lokując się w hotelu »Victorya«.

Tegoż dnia, korzystając z uprzyjmości inż. Sokala zwiedzono miejscową stację filtrów, a wieczorem po wesołym spędzeniu czasu w teatrze całe towarzystwo udało się na kolację do hotelu Europejskiego, gdzie przy wspólnej pogadance mile czas spędzono.

Nazajutrz t. j. dnia 10 sierpnia zwiedzono dwie duże cegielnie pod Warszawą, a mianowicie: »Ząbki« hr. Adama Ronikiera i zakłady Tow. Akcyj. »Pustel-

Ronikier podejmował wszystkich b. gościnnie i serdecznie. Panowie Wiszniewski i J. Teuchfeld w imieniu zebranych przemawiali do Gospodarza, który odpowiedział serdecznie, dziękując za odwiedziny.

Po skończonej biesiadzie udał się hrabia Ronikier wraz z całym gronem wycieczkowców do »Pustelnika«, używając swego specjalnie w tym celu przygotowanego samochodu — platformowego.

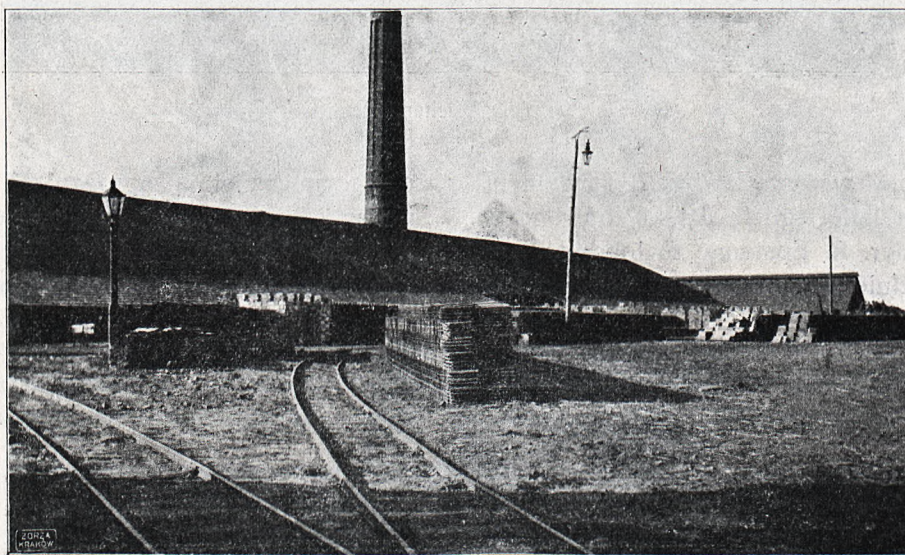
W »Pustelniku« mieliśmy sposobność zobaczyć specjalną fabrykę dachówki żłobionej. Fabryka przedstawia się bardzo dodatnio. Założona w roku

Przed wrotami cegielni „Ząbki” z hr. A. Ronikiem (x) na czele.

1892 posiada silnik parowy o 200 HP. i drugi zapasowy o 100 HP. Robotników zatrudnia od 250–450.

hrabia A. Ronikier odesłał wszystkich znów tymże samochodem do Warszawy, gdzie o 8-ej wieczór

Stow. Akcyjn. zakł. cegiel. „Pustelnik” pod Warszawą.

Po fabryce oprowadzał dyrektor p. A. Sokulski udzielając wyczerpujących objaśnień. Nad wieczorem

część towarzystwa zebrała się na wspólną kolację w gmachu Techników.

Podróżnicy z samochodu w „Pustelniku” z hr. A. Ronikiem (x) na czele.

Nakoniec w piątek d. 11 sierpnia, pozosta jeszcze część towarzystwa pojechała do Pruszkowa, gdzie zwiedziwszy najprzód fabrykę ołówków p. Majewskiego, podążyła następnie do fajansowni p. I. Teuchfelda, tamże.

Warszawy, skąd reszta wycieczkowców (część odjechała już w południe) pożegnała Warszawę. Miła ta wycieczka pozostawi przez długie lata niezatarte wspomnienia dla jej uczestników i będzie bodźcem dla dalszej wspólnej pracy!

Grupa zwiedzających stacye filtrów w Warszawie.

Fabryka produkuje naczynia fajansowe i płyty do mebli bambusowych. Należy bez zaprzeczenia do najlepszych tego rodzaju fabryk w Królestwie. Założona w roku 1857 obecnie znajduje się na wysokim

Przy sposobności niech mi będzie wolno podziękować Tym wszystkim, a mianowicie: pp. inż. Klepackiemu¹, inż. Kwasiborskiemu, ks. Drucko-Lubeckiemu, dyr. Psarskiemu, dyr. B. Epsteinowi, dyr.

Fabryka fajansów i majoliki J. Teuchfelda w Pruszkowie p. Warszawą.

stopniu rozwoju, tak pod względem urządzenia technicznego, jak i estetycznego gustu w rodzaju wyrobianych towarów. Rzeczywiście, że z prawdziwą satysfakcją oglądaliśmy tą, pod każdym względem ciekawą fabrykę. Widać zaraz, że jej kierownicy (pp. M. i A. Teuchfeldzi) to ludzie nietylko fachowi w całym znaczeniu tego słowa, lecz oddani ceramice całą duszą i sercem. Po spożyciu podwieczorku w domu p. Teuchfelda, gdzie sama Pani domu serdecznie podejmowała gości, ruszono o 5-ej z powrotem do

Liebowi, hr. Adamowi Ronikierowi, p. Cybulskiemu, p. Lesieckiemu, dyr. Sokulskiemu i p. M. i J. Teuchfeldom, za łaskawie niesioną mi pomoc w prowadzeniu wycieczki naszej. Z chęcią przyjąłem powierzone mi przewodnictwo i proszę zarazem wszystkich Szanownych Uczestników wycieczki o wybaczenie mi tego, co nie było po ich myśli i woli.

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1911 r.

¹ Artykuł ten pisany był przed śmiercią śp. inż. Klepackiego.

WŁADYSŁAW JABŁOŃSKI, inż. ceram.

OBLICZENIA MAS I GLAZUR W CELACH REKONSTRUKCYJNYCH I PYROMETRYCZNYCH.

Do zestawienia mieszaniny stopowej, powyższej glazury chcemy użyć: kaolinu, kwarcu, kredy i szpatu w najczystszych gatunkach. Obliczenie więc będzie następujące: (nadmieniam przytem, że lotne części materiałów tutaj użytych, jak CO_2 i H_2O o tyle będą uwzględniane przy obliczeniu o ile waga molekularna tychże nie będzie zwiększać wagi molekularnej pojedynczych materiałów użytych do mieszaniny stopowej).

0,3 K_2O odpowiada 0,3 molekułom szpatu (K_2O , Al_2O_3 , 6SiO_2) które zawierają 0,3 K_2O ; 0,3 Al_2O_3 ; i 0,3 $\text{SiO}_2 \cdot 6 = 1,8 \text{ SiO}_2$

0,7 CaO odpowiada 0,7 molek. kredy; te zawierają zaś 0,7 CaO i 0,7 CO_2 (ulatniające się podczas wypalania glazury)

0,5 Al_2O_3 powinna glazura zawierać, lecz w użytym do mieszaniny stopowej, szpacie znajduje się już 0,3 Al_2O_3 , zatem brakuje jeszcze 0,2 Al_2O_3 — 0,3 $\text{Al}_2\text{O}_3 = 0,2 \text{ Al}_2\text{O}_3$

0,2 Al_2O_3 odpowiada 0,2 molek kaolinu (Al_2O_3 , 2SiO_2 , $2\text{H}_2\text{O}$) zawierającego prócz 0,2 Al_2O_3 jeszcze 0,2 $\text{SiO}_2 \cdot 2 = 0,4 \text{ SiO}_2$ i 0,2 $\text{H}_2\text{O} \cdot 2 = 0,4 \text{ H}_2\text{O}$ (ulatniającej się przy wypalaniu)

3SiO_2 zawiera jeszcze glazura; przez użycie jednak kaolinu i szpatu wprowadziliśmy już do składu mieszaniny stopowej $1,8 \text{ SiO}_2 + 0,4 \text{ SiO}_2 = 2,2 \text{ SiO}_2$. Pozostaje więc dodać $3,0 - 2,2 = 0,8 \text{ SiO}_2$ w postaci kwarcu krystalicznego.

Glazura więc będzie mieć skład następujący:

Szpatu	— 0,3 molek.
Kredy	— 0,7 „
Kaolinu	— 0,2 „
Kwarcu	— 0,8 „

Molekularna waga (w liczbach zaokrąglonych) każdego z powyższych materiałów jest:

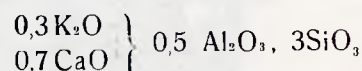
Szpat	Kreda	Kaolin	Kwarc
K_2O — 94	CaO — 56	Al_2O_3 — 102	SiO_2 — 60
Al_2O_3 — 102	CO_2 — 44	2SiO_2 — 120	
6SiO_2 — 360		$2\text{H}_2\text{O}$ — 36	
<u>556</u>	<u>100</u>	<u>258</u>	<u>60</u>

Załączona poniżej tabelka ujmuje w całości powyżej omówione wyliczenie.

I. Tabelka ogólnego zestawienia.

Materiał I	Zawartość molekuł				Części wag IV	Mol. waga III	Molekuły II
	K_2O	CaO	Al_2O_3	SiO_2			
Szpat K_2O , Al_2O_3 , 6SiO_2	0,3	—	0,3	1,8	166,8	556	0,3
Kreda CaCO_3	—	0,7	—	—	70,0	100	0,7
Kaolin Al_2O_3 , 2SiO_2 , $2\text{H}_2\text{O}$	—	—	0,2	0,4	51,6	258	0,2
Kwarc SiO_2	—	—	—	0,8	48,0	60	0,8
	0,3	0,7	0,5	3,0	336,4		

Tak zwana mieszanina stopowa pomieszczona jest w rubryce IV ej. Żeby więc zestawić glazurę o składzie:

należy użyć do tego:

Węgla potasu	— 41,4 części wag		
Kredy	— 70,0	„	„
Kaolinu	— 129,0	„	„
Kwarcu	— 120,0	„	„
Ogółem	360,0	„	„

II. Obliczenie glazury o większej ilości składników

Skład chemiczny glazury:

SiO_2 — 26,33% :	przez wagę molek.	60 = 0,439 molek
Al_2O_3 — 5,43% :	„ „ „	102 = 0,053 „
Fe_2O_3 — 11,98% :	„ „ „	160 = 0,075 „
MnO — 5,45% :	„ „ „	71 = 0,077 „
CaO — 7,94% :	„ „ „	56 = 0,142 „
MgO — 0,91% :	„ „ „	40 = 0,023 „
PbO — 39,78% :	„ „ „	223 = 0,178 „
K_2O — 2,18% :	„ „ „	94 = 0,023 „
	<u>100,00%</u>	

Z chemicznego składu glazury wyliczamy przede wszystkim, jak i poprzednio, molekularny skład tejże, dzieląc poszczególne ilości związków, wykazanych analizą, przez wagę molekularną tychże. Następnie grupujemy oddzielnie: jednostki, trójklenki i kwasy w poszczególne kolumny, przyczem w grupie jednotlenków zaczynamy od alkaliów, potem ziem alkalicznych, kończąc na tlenkach metali jedno i dwuwartościowych. Tak samo w następnej grupie: najpierw pomieszczamy tlenek glinu, a potem tlenki innych metali trójwartościowych i na koniec w ostatniej grupie kwasów o ile jest ich większa ilość, to najprzód kwas krzemowy, później borny¹⁾ (jako bezwodniki), tlenek cynowy i t. p.

$$\begin{array}{l}
 A. \quad 0,023 \text{ K}_2\text{O} \\
 \quad 0,142 \text{ CaO} \\
 \quad 0,023 \text{ MgO} \\
 \quad 0,178 \text{ PbO} \\
 \quad 0,077 \text{ MnO} \\
 \hline
 \quad 0,423 \text{ Ro}
 \end{array}
 \left\{
 \begin{array}{l}
 0,053 \text{ Al}_2\text{O}_3 \\
 0,075 \text{ Fe}_2\text{O}_3 \\
 0,128 \text{ R}_2\text{O}_3
 \end{array}
 \right\} 0,489 \text{ SiO}$$

Przyjmując sumę wszystkich jednotlenków $\text{Ro} = 1$ i dzieląc wszystkie liczby wyrażające molekuly poszczególnych związków przez sumę jednotlenków, a więc przez 0,443 dostajemy (w zaokrąglonych liczbach następującą formułą dla mieszaniny stopowej:

$$\begin{array}{l}
 B. \quad 0,052 \text{ K}_2\text{O} \\
 \quad 0,320 \text{ CaO} \\
 \quad 0,052 \text{ MgO} \\
 \quad 0,402 \text{ PbO} \\
 \quad 0,174 \text{ MnO} \\
 \hline
 \quad 1,000 \text{ Ro}
 \end{array}
 \left\{
 \begin{array}{l}
 0,119 \text{ Al}_2\text{O}_3 \\
 0,169 \text{ Fe}_2\text{O}_3 \\
 0,288 \text{ R}_2\text{O}_3
 \end{array}
 \right\} 0,991 \text{ SiO}_2$$

a więc równo: 1 Ro : O, 29 R_2O_3 : 1 SiO_2 .

Jako surowy materiał dla zestawienia powyższej mieszaniny stopowej ma służyć, prócz kwarcu z Hohenbocka, Kredy, Magnezytu i innych, szlamowana glina z Velten o składzie chemicznym:

I.	SiO_2 — 43,65%
	Al_2O_3 — 12,09%
	Fe_2O_3 — 5,10%
	CaO — 16,40%
	MgO — 1,33%
	K_2O — 3,89%
	Części lotnych ($\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$) — 17,16%
	<u>99,62%</u>

Ponieważ obliczenie glazury według stosunków molekularnych jest najszybsze i dogodne, przeprowadzę go zatem w ten sam sposób, co i poprzednio. By to jednak skutecznie musimy przede wszystkim

¹⁾ Przy obliczeniach glazur matowych pomieszcza się bezwodnik kwasu bornego w grupie nie kwasów lecz zasad trójtlenkowych, dla uzyskania pożądanego stosunku tlenów zasad do tlenów kwasów.

określić molekularny skład gliny z Veltem. Osiągamy to dzieląc poszczególne zawartości procentowe przez odpowiednią wagę molekularną i dostajemy:

$$\begin{array}{l}
 \frac{43,65}{60} = 0,7275 \text{ SiO}_2; \quad \frac{12,09}{102} = 0,1174 \text{ Al}_2\text{O}_3; \\
 \frac{5,10}{160} = 0,0319 \text{ Fe}_2\text{O}_3; \quad \frac{16,40}{56} = 0,2929 \text{ CaO}; \\
 \frac{1,33}{40} = 0,0333 \text{ MgO}; \quad \frac{3,89}{94} = 0,0414 \text{ K}_2\text{O}.
 \end{array}$$

pozostałe 17,16% ($\text{H}_2\text{O} + \text{CO}_2$) jako lotne przy wypalaniu nie wchodzi w rachubę. Z powyższego jednak trudno mieć jasne pojęcie o wzajemnym stosunku zasad i kwasów w danej glinie, można przeto postąpić w podobny sposób, jak przy zestawieniu formuły dla glazury, przyjmując sumę $\text{Ro} = 1$.

$$\begin{array}{l}
 0,0414 \text{ K}_2\text{O} \\
 0,3929 \text{ CaO} \\
 0,0333 \text{ MgO} \\
 \hline
 0,3676 \text{ Ro} = 1
 \end{array}
 \left\{
 \begin{array}{l}
 0,1174 \text{ Al}_2\text{O}_3 \\
 0,0319 \text{ Fe}_2\text{O}_3
 \end{array}
 \right\} 0,7275 \text{ SiO}_2$$

czyli:

$$\begin{array}{l}
 \frac{0,0414}{0,3676} = 0,0114 \text{ K}_2\text{O}; \quad \frac{0,3929}{0,3676} = 0,7967 \text{ CaO}; \\
 \frac{0,0333}{0,3676} = 0,0905 \text{ MgO}; \quad \frac{0,1174}{0,3676} = 0,3220 \text{ Al}_2\text{O}_3; \\
 \frac{0,0319}{0,3676} = 0,0867 \text{ Fe}_2\text{O}_3; \quad \frac{0,7275}{0,3676} = 1,979 \text{ SiO}_2
 \end{array}$$

i dostaniemy w zaokrąglonych liczbach

$$\begin{array}{l}
 0,012 \text{ K}_2\text{O} \\
 0,807 \text{ CaO} \\
 0,101 \text{ MgO} \\
 \hline
 0,920 \text{ Ro}
 \end{array}
 \left\{
 \begin{array}{l}
 0,322 \text{ Al}_2\text{O}_3 \\
 0,368 \text{ Fe}_2\text{O}_3
 \end{array}
 \right\} \frac{1,98 \text{ SiO}_2}{1,98 \text{ SiO}_2}$$

Analiza jednak chemiczna tej gliny wykazała pewne uchylenia od 100,00%, powodowane zwykle dość trudnym określeniem wagowym alkaliów i ziem alkalicznych. Możemy przeto bez skrupułów przyjąć $0,920 \text{ Ro} = 1,00 \text{ Ro}$ i napisać:

$$1 \text{ Ro} : 0,96 \text{ R}_2\text{O}_3 : 2 \text{ SiO}_2.$$

Według analizy chemicznej każda glina (w stanie wypalonym) składa się z Al_2O_3 , 2 SiO_2 czyli z 1 molek Al_2O_3 i 1 molek SiO_2 ; wszystko zaś pozostałe uważa się jako przymieszki. Wychodząc więc z założenia, że glina posiada 1 molek Al_2O_3 , przyjmujemy $\text{Al}_2\text{O}_3 = 1$, a przeliczamy formułę II. dzieląc poszczególne wielkości molekularne przez 0,1174. Otrzymujemy:

$$\text{III. } \begin{array}{l} 0,353 \text{ K}_2\text{O} \\ 2,495 \text{ CaO} \\ 0,284 \text{ MgO} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} 1,00 \text{ Al}_2\text{O}_3 \\ 0,272 \text{ Fe}_2\text{O}_3 \end{array} \right\} 6,197 \text{ SiO}_2$$

Całość wyżej powiedzianego, dotyczącego gliny z Velten wyraża się w następującej tabelce.

III. Tabelka porównawcza :

Analiza chemiczna gliny z Velten. I.	Molekularny skład. Ro=1.	Molekularny skład. Al ₂ O ₃ = R ₂ O ₃ = 1.
SiO ₂ — 43,65%	podzielone przez :	6,197 molek
Al ₂ O ₃ — 12,09%	60 = 0,7275 mol.	1,000 „
Fe ₂ O ₃ — 5,10%	102 = 0,1174 „	0,272 „
CaO — 16,40%	160 = 0,0319 „	2,495 „
MgO — 1,33%	56 = 0,2929 „	0,284 „
K ₂ O — 3,89%	40 = 0,0333 „	0,353 „
H ₂ O + CO ₂ — — 17,16%	94 = 0,0414 „	
99,62%	nie brane pod uwagę jako lotne	

Ażeby obliczyć ile części wagowych gliny z Velten odpowiada 0,119 mol. Al₂O₃ mieszaniny stopowej B, musimy wiedzieć molekularną wagę gliny. W tym celu porównamy molekuły Al₂O₃ w II-ej i III-ej rubryce tabelki III-ej. Wielkości molekularne mają się do siebie tak, jak odpowiednie wielkości wagowe, znaczy: 0,1174 mol. Al₂O₃ (rubryka II) do 1,000 mol. Al₂O₃ (rubryka III) jak 100 do poszukiwanej wagi molekularnej gliny z Velten.

$$0,1174 : 100 = 1,000 : x$$

$$x = \frac{100 \cdot 1,000}{0,1174} = 851,7 = 852,0$$

Następnie obliczamy, jakie składniki (w molekułach) wchodzi do 0,119 mol. gliny prócz Al₂O₃.

Ilość molekularną składników gliny, prócz Al₂O₃ obliczamy naprzód dla SiO₂ według proporcji.

$$\begin{array}{l} 1 \text{ mol. gliny} - 6,197 \text{ mol. SiO}_2 \\ 0,119 \text{ „} - x \text{ „} \\ x = \frac{6,197 \cdot 0,119}{1} = 0,737 \text{ molek SiO}_2 \end{array}$$

W ten sam sposób znajdujemy ilości malekularne pozostałych składników gliny molekuły tychże, zawarte w rubryce 3-ej tabelki III-ej przez 0,119. Odjawszy te ostatnie od poszczególnych molekularnych wielkości mieszaniny stopowej B dostaniemy jako resztę, ilość brakujących jeszcze molekuł. Poniżej zamieszczona tabelka daje dokładne pojęcie o całości wyliczenia.

(Patrz tabela IV).

Wszystkie te materiały surowe za wyjątkiem K₂O mogą być użyte do mieszaniny stopowej w postaci nierozpuszczalnych związków w wodzie, podczas gdy K₂O (jako K₂CO₃) musimy przedtem zamienić w związek nierozpuszczalny. Uskutecznia się to, o ile nie chcemy całej mieszaniny stopowej (przed puszczeniem jej na młyn z wodą), topić, przez stopienie K₂CO₃ z piaskiem i tlenkiem ołowianym dajmy na to w stosunku: 1K₂O : 1PbO : 6SiO₂.

Trzeba więc użyć odpowiednią ilość tlenku ołowianego i kwarcu z mieszaniny stopowej, do stopu, w stosunku 0,01 mol. K₂O : 0,01 mol. PbO : 0,06 mol. SiO₂ odpowiadających 0,94 częściom wag K₂O (= 1,38 części wag K₂CO₃), 2,23 części wag PbO i 3,6 części wag SiO₂ (kwarcu).

W tabelce IV-ej ogólnego zestawienia w rubryce IV-ej znajdujemy 89,65 części wag PbO i 15,24 części wag kwarcu. Pozostanie więc po odciągnięciu potrzebnych ilości tychże do stopu:

$$89,65 - 2,23 = 87,42 \text{ części wag PbO}$$

$$15,24 - 3,66 = 11,64 \text{ części wag SiO}_2$$

które to w postaci surowych materiałów użyjemy. Stop zaś składać się będzie z 2,23 części wag PbO + 3,6 części wag kwarcu + 0,94 części wag K₂O (= 1,38 części wag K₂CO₃) = 6,77 części wag stopu.

IV. Tabelka ogólnego zestawienia :

Materiał. I.	Molekuły II.	Wag.-molekuły III.	Części wag. IV.	Zawartość molekuł							
				K ₂ O	CaO	MgO	PbO	MnO	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	SiO ₂
Glina z Velten	0,119 .	852 =	101,40	0,042	0,297	0,034	—	—	0,119	0,032	0,737
Kreda CaCO ₃	0,023 .	100 =	2,30	—	0,023	—	—	—	—	—	—
Magnezyt MgCO ₃	0,018 .	84 =	1,51	—	—	0,018	—	—	—	—	—
Tlenek ołowianowy PbO	0,402 .	223 =	89,65	—	—	—	0,402	—	—	—	—
Dwutlenek manganu MnO ₂	0,174 .	87 =	15,14	—	—	—	—	0,174	—	—	—
Tlenek żelazowy Fe ₂ O ₃	0,137 .	160 =	21,92	—	—	—	—	—	—	0,137	—
Kwarc SiO ₂	0,254 .	60 =	15,24	—	—	—	—	—	—	—	0,254
Węglan potasu K ₂ CO ₃	0,010 .	138 =	1,38	0,010	—	—	—	—	—	—	—
				0,052	0,320	0,052	0,402	0,174	0,119	0,169	0,991

Ostatecznie zatem zestawienie mieszaniny stopowej będzie:

Materyał	Części wag	w %
Gliny z Veltem	101,40	40,86
Stopu (K_2O , PbO $6SiO_2$)	6,77	2,73
Kredy	2,30	0,93
Magnezytu	1,51	0,61
Tlenku ołowiawego	87,42	35,21
Dwutlenku manganu	15,14	6,14
Tlenku żelazowego	21,92	8,82
Kwarcu z Hohenbocka	11,64	4,70
	248,10	100,00

III Obliczenie tej samej glazury, co i w przykładzie II-gim z warunkiem jednak, że cała ilość K_2O i Al_2O_3 wprowadzoną zostanie do składu mieszaniny stopowej wyłącznie gliną z Velten i szpatem, dla uniknięcia uprzedniego robienia osobnego stopu. Ponieważ ostatni ten przykład jest najwięcej skombinowany, przeprowadzę w nim jeszcze raz szczegółowe obliczenie molekularnych stosunków.

Należy więc przedewszystkiem określić w jakiej ilości trzeba użyć gliny z Velten i szpatu, ażeby oba te materyały dostarczały potrzebną ilość Al_2O_3 i K_2O w całości

Al_2O_3 w glinie + Al_2O_3 w szpacie = Al_2O_3 w mieszaninie stopowej.

K_2O w glinie + K_2O w szpacie = K_2O w mieszaninie stopowej.

Oznaczamy przez x ilość molekuł gliny, mających być wprowadzonymi do składu mieszaniny stopowej, a przez y ilość tychże w szpacie. Wiadomo, że 1 molek szpatu składa się z 1 molek K_2O + 1 mo-

lek Al_2O_3 + 6 molek SiO_2 , zatem w y molek szpatu zawierać się będzie z.

y molek K_2O + y molek Al_2O_3 + 6y molek SiO_2 , z których 6y molek SiO_2 chwilowo nas nie obchodzą.

Następnie wiemy, że 1 molek gliny zawiera 1 molek Al_2O_3 , a więc x molek gliny zawierać będzie x molek Al_2O_3 (prócz naturalnie innych składowych części, których tymczasem nie bierzemy pod uwagę). Ponieważ ilość molekuł Al_2O_3 w glinie + Al_2O_3 molek w szpacie powinna się równać ilości tychże zawartych w mieszaninie stopowej, dostajemy więc, jako pierwsze równanie:

$$x + y = 0,119 \text{ (molek } Al_2O_3)$$

1 molek gliny z Velten (jak wykazuje III-cia tabelka porównawcza) zawiera 0,353 molek K_2O ; więc x molek gliny składa się z 0,353 x molek K_2O ; y molek szpatu zawierają, jak wiadomo y molek K_2O .

Zawartość więc K_2O w glinie + zawartość tegoż w szpacie powinna się równać ogólnej ilości K_2O mającej zawierać się w mieszaninie stopowej (wyrażonej w molekułach)

$$0,353 x + y = 0,052 \text{ (molek } K_2O)$$

Otrzymujemy zatem następujące równanie z dwiema niewiadanymi, dla obliczenia stosunku gliny Velten do szpatu

$$\begin{aligned} x + y &= 0,119 \\ 0,353 x + y &= 0,052 \end{aligned}$$

z czego:

$$\begin{aligned} x &= 0,104 \text{ molek gliny z Velten} \\ y &= 0,015 \text{ molek szpatu.} \end{aligned}$$

Odjęwszy ilości molekularne poszczególnych części składowych gliny i szpatu od molek ilości mieszaniny stopowej B. dostajemy jako resztę ilości brakujących molekuł pozostałych materyałów, prócz szpatu i gliny z Velten.

Niniejsza tabelka przedstawia przebieg obliczenia.

V. Tabelka ogólnego zestawienia:

Materyał	Molekuły II.	Wag mol. III.	Części wag IV.	Zawartość molekuł							
				K_2O	CaO	MgO	PbO	MnO	Al_2O_3	Fe_2O_3	SiO_2
Glina z Velten	0,104 .	852 =	88,61	0,037	0,259	0,030	—	—	0,104	0,028	0,644
Szpatu norweskiego	0,015 .	556 =	8,35	0,015	—	—	—	—	0,015	—	0,090
Kredy	0,061 .	100 =	6,10	—	0,061	—	—	—	—	—	—
Magnezytu	0,022 .	84 =	1,85	—	—	0,022	—	—	—	—	—
Tlenku ołowiawego	0,402 .	223 =	89,65	—	—	—	0,402	—	—	—	—
Dwutlenku manganu	0,174 .	87 =	15,14	—	—	—	—	0,174	—	—	—
Tlenku żelazowego	0,141 .	160 =	22,56	—	—	—	—	—	—	0,141	—
Kwarcu z Hohenbocka	0,257 .	60 =	15,42	—	—	—	—	—	—	—	0,257
				0,052	0,320	0,052	0,402	0,174	0,119	0,169	0,991

Ostateczny rezultat.

M a t e r y a ł	Częśc. wag.	w %
Gliny z Velten	88,61	35,77
Szpatu norweskigo	8,35	3,37
Kredy	6,10	2,46
Magnezytu	1,85	0,75
Tlenku ołowianego	89,65	36,20
Dwutlenku manganu	15,14	6,11
Tlenku żelazowego	22,56	9,11
Kwarcuz Hohenbocka	15,42	6,23
	247,68	100,000

Z powyższych przykładów widzimy, jak względnie prostem jest obliczenie glazur drogą molekularnych stosunków. Można jednak tego rodzaju obliczenie przeprowadzić na zasadzie li tylko chemicznej analizy bez obliczeń molekularnych.

Przerachuje więc, jako IV-ty przykład tą samą glazurę z gliną z Velten jako materiałem mającym być użytym do mieszaniny stopowej, stawiając warunek ten sam co i w przykładzie II-gim t. j., że cała ilość Al_2O_3 ma być wprowadzoną do mieszaniny stopowej, gliną z Velten.

(Dokończenie nastąpi).

SZKOŁY CERAMICZNE.

Krajowa szkoła garncarska w Kołomyi. Rok szkolny rozpoczyna się 1 września b. r.

Krajowe kursa ceramiczne w Podgórzu. Rok szkolny rozpoczyna się 1 września b. r.

Szkoła ceramiczna w Lauban (Śląsk niem.)

Politechnika w Cöthen (wydz. ceram.)

Szkoła ceramiczna w Landshut (Bawaria). Rok szkolny rozpoczyna się 5 września.

Technika w Hildesheim (wydz. ceram.).

C. k. szkoła ceramiczna w Teplitz-Schönau (Czechy). — Przy szkole otwarto wyższy kurs dla ceramików (1 rok).

Szkoła ceramiczna w Sternbergu (Meklemburg).

Szkoła ceramiczna w Zwickau.

Szkoła ceramiczna w Selb.

ROZMAITOŚCI.

† **Prof. Dr. Karol Bischof.** W Wiesbaden zmarł z końcem sierpnia b. r. prof. Dr. Karol Bischof, przeżywszy 86 lat. Prace jego nad glinami ogniotrwałymi dały impuls do nadzwyczajnego rozwoju tej gałęzi ceramiki.

Nowe fabryki cementu. Jak donoszą z Berlina planuje kilku kapitalistów śląskich założenie nowych fabryk cementu w Trzebini i Morawskiej Ostrawie.

Zapotrzebowanie cementu w Galicyi. Spodziewane zwiększenie zapotrzebowania cementu w Galicyi spowodowane ewentualną budową kanałów, nie da się zbyt silnie odczuć, gdyż jak fachowcy obliczają zużyje się 15 do 18 tysięcy wagonów w ciągu lat około dziesięciu.

Wycieczka Austr. Związku ceramików do Szwajcarii odbyła się w dniach od 27 b. m. do 1 września.

W dniach od 6 do 9 sierpnia odbyła się wycieczka niemieckiego Związku ceramików do Turynii.

W Pilźnie Czeskim odbył się I. Zjazd Czeskiego Związku Ceramików.

Bank przemysłowy dla Galicyi we Lwowie ogłasza z dniem 31 lipca 1911 r. stan wkładek na książeczki wkładowe kor. 884,175.94, w rachunku bieżącym kor. 18,168,989.55, razem kor. 19,053,165.49.

Wapno pod Mławą „Głos Płocki“ pisze o bogatych pokładach wapna pod Mławą, ciągnących się w postaci licznych wzgórz, aż do Szreńska. Pokłady te nie są należycie eksploatowane, co jest żywym przykładem lekceważenia bogactw, jakie ziemia nasza zawiera.

Wapno mogłoby znaleźć w Płockiem bogate zastosowanie przy ulepszaniu ziemi, mało urodzajnej w tej okolicy. Należałoby tem więcej przystąpić do racjonalnej eksploatacji znajdujących się na miejscu pokładów wapna, których produkty mogłyby być korzystnie pożytkowane niedaleko od miejsca produkcji.

Centr. Biuro przemysłu ceramicznego

w Krakowie ul. Batorego 26

zaangażowało dla swych P. T. Klientów wybitnych zagranicznych

INSTRUKTORÓW

których na żądanie wysyła do fabryk celem:

**kontroli ruchu maszyn i pieca,
ulepszenia i potanienia wyrobu,
przeprowadzenia rekonstrukcji,
pouczenia personelu roboczego,
usunięcia trudności w fabrykacji
i t. d.**

Umiarkowane koszty zwracają się fabryce wielokrotnie.

**CENTRALNE BIURO PRZE-
:: MYŚLU CERAMICZNEGO ::
W KRAKOWIE, UL. BATOREGO L. 26.**

P. K. O. 114041.

Telef. 10-79.

Poleca na obecny sezon:

Gips paryski oryginalny.

Ciągomierze kontrolujące na-
laczy w nocy.

Stożki konieczne dla każdego do-
brze prowadzonego pieca.

Drut angielski tyglowy.

Smary, oliwy, pasy.

